

Thema:	de kerk plek van vreugde
Tekst:	Ps. 122:1
Lezen:	Ps. 122
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 06 september 2015 (14.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

v/g

ps. 27:3

gebed

L Ps. 122

NLvK gz. 280 De vreugde voert ons naar dit huis

T Ps. 122:1: de kerk – plaats van vreugde

LvK gz. 314:1,3,4

geloofsbelijdenis: gesproken

Opwekking 574 Groot is Hij

gebed: voorbeden: zie bijlage

collecte

LvK gez. 319:1,2,3

zegen

intro

Beleeft u plezier aan uw kerkgang?

Zie ik allemaal gezichten voor me op ernst, zwaar en zwart, of lachebekkjes, smileys?

Ik zal u niet aan het lachen maken als de cabaretiers Herman Finkers en Jochem Myjer e.a.

Ik zal u niet opzweepen als toen Jack van Gelder nog voetbalwedstrijden versloeg en zijn stem oversloeg bij een winnend doelpunt van Oranje.

We gaan hier niet uit ons dak zoals toen Dafne Schippers op 28-08 de 200 m. liep in 21.63.

We deinen hier niet massaal mee met liedjes van wijlen André Hazes e.a.

en dansen niet de polonaise met feesthoedjes en feesttoeters en al.

Dat past niet bij onze plechtige psalm- en gezangmelodieën,

al laten die ons zingen van bergen die huppelen van vreugde en rivieren die in hun handen klappen.

Als u aan *kerk* denkt, wat komt er dan als eerste bij u naar boven?

Vreugde, blijdschap, juichen, vrolijkheid, kleur en fleur?

Of toch ernst, plechtstatigheid, misschien zelfs wel narigheid?

Een uur stilzitten als kind: onnatuurlijk.

De kerk – plek van verzoening en vergeving.

De kerk – plek van samen één.

Alleen al hierom is de kerk plek van vreugde.

belofte

Wat is vreugde?

Ik laat u horen hoe de Bijbel hierover spreekt.

Hoezo: de kerk – plek van vreugde?

Dit toon ik u aan door stil te staan bij de liturgische onderdelen van de kerkdienst.

kern 1: de kerk – plek van vreugde: volgens de Bijbel

God is vreugde.

Vader, Zoon en Heilige Geest vormen een gemeenschap waarbinnen vreugde rondgaat als een dans.

Buiten Hen om verheugen Zij Zich over Hun schepping: goed, heel goed geschapen!

Zon, maan, sterren en planeten;

oceanen, oerwouden, woestijnen en polen;

mosterdzaad en mammoetboom;

van kwal tot mens:

de Schepper vindt in alles zijn vreugde en zij zijn er om hun Maker blij te maken.

Onbezielde grootheden als bergen, meren en bossen maken God blij zonder het te beseffen.

Gewoon, door te zijn wat en zoals ze zijn.

Het dierenrijk maakt God blij doordat de vogel fluit, de leeuw gromt, de kikker kwaakt, de bij zoemt en elk dier handelt naar zijn aard.

Zonder het te weten is het gebrul van een jonge leeuw

en het krassen van de jonge raaf hun gebed tot God om voedsel.

God is ónze vreugde.

Als Gever van alledaagse dingen.

Wij danken Hem blij voor eten, drinken, kleding, woning, geld, gezondheid, verstandige kinderen.

Zelfs die niet weten of God bestaat of Hem ontkennen of andere goden dienen

maakt God blij met regen en zonneschijn.

Vreugde is Gods *gave* aan zijn schepping.

Dan ook en als gevolg hiervan, *opgave* aan zijn schepping.

God heeft ons als mensen hart, wil en verstand gegeven om Hem bewust blij te maken met ons lichaam, onze ziel en onze geest.

Vooraf in de Psalmen wordt de vreugde bezongen.

Wat is de vreugde van Ps. 122?

Jeruzalem als volmaakt gebouwde stad: profetie van het Nieuwe Jeruzalem.

Het samenstromen van de stammen Ruben t/m Benjamin op de grote feesten:

Pesach-Ongedesemde brood, Wekenfeest-Oogstfeest, Loofhuttenfeest-Inzamelingsfeest:

voorzegging van de bevolking van het Nieuwe Jeruzalem.

Om God te prijzen als de God van bevrijding en het goede leven.

Er is blijdschap vanwege een eerlijke rechtspraak.

En om het loslaten van de vredeswens: dat Jeruzalem zijn naam eer aandoet: Vredesstad.

Lofprijzing, blijdschap en vrede: voorboden van Nieuw Jeruzalem.

De profeet Jesaja meldt het optreden van de vreugdebode, de evangelist:

einde aan de ballingschap, doorstart van Gods koningschap.

Het NT opent met 4 evangeliën: blijde en blij makende boodschappen:

in Jezus de Christus is God de vreugde van onze verlossing met Jezus als grootste Evangelist.

Lucas begint met grote vreugde rondom Jezus' geboorte

en eindigt met grote vreugde bij zijn hemelvaart.

Waar het evangelie komt, komt blijdschap als vrucht van de Geest van Christus.

Mensen weten zich verlost uit een uitzichtloos bestaan dat zich te pletter loopt op de dood.

kern 2: de kerk – plek van vreugde: liturgische onderdelen

Je kunt naar de schouwburg om je te laten vermaken door cabaretier Bert Visscher.

Naar de concertzaal voor muziek van Beethoven en Ede Staal: muziek die je raakt.

Naar een sportwedstrijd om te juichen bij een winnend punt.

Naar een museum om de 'druksels' van Hendrik Werkman te bewonderen.

Heb je dan de kerk nog nodig om blij te zijn?

Jazeker!

Nergens anders zó vrolijk en blij als hier!

Gods eerste woorden in de kerk luiden: Genade en vrede.

Genade: wat ons 'Goedemorgen!' enz. is, is het griekse 'Genade!'

U kent onder de hand mijn definitie van genade:

onverplicht van Gods kant, onverdiend van onze kant.

Genade is 100% cadeau dat je zómaar in je schoot geworpen krijgt.

Je wordt blij van een cadeau op je verjaardag.

Met Gods cadeau kunnen we helemáál blij zijn!

Wat is Gods cadeau?

Hijzelf!

God als God van liefde en goedheid, van geduld, trouw en echtheid, wijs, rechtvaardig,

Een zeer overvloedige bron van al het goede.

Gods genade is vlees en bloed, óns vlees en óns bloed geworden in Jezus Christus

als Tussenpersoon tussen God en ons, als onze Redder.

Kwistig strooit God de Heilige Geest, Gods eerste cadeau aan ons, zijn gaven aan ons uit van

onderwijzen, bemoedigen, leiden en troosten enz., en zijn vrucht van liefde t/m zelfbeheersing.

Het eerste het beste woord van God in onze kerkdiensten: *genade*, barst al bijna uit zijn voegen van blijmakende dingen.

Dat belooft wat voor het vervolg!

Vrede: dat behelst welvaart en welzijn.

De door de zonde verstoorde verhouding met en afstand tot God is geheeld

door Christus' gebrokenheid.

' 't Is goud!', zoals we als grönnegers kort en krachtig antwoorden op de vraag hoe het gesteld is tussen God en ons.

Genade en vrede: woorden en zaken vól goddelijke vreugde: voor u/jou!

Luisteren we er niet aan voorbij.

Laat ons hart vol verwachting kloppen.

Veel van wat we zingen geeft uiting aan en wekt op tot vreugde.

Eén versregel kan een hele kerkdienst voor je waardevol maken.

Zingen dus, aandachtig, met open mond en hart: en de vreugde breekt door!

We innen het evangelie en zingen het elkaar toe.

Daarom wekken wij elkaar op:

'Kom, ga met ons en doe als wij.'

Wordt je blij van de *wet*?

Voorschriften, inzettingen, verordeningen, richtlijnen, bevelen, geboden:

smaken deze woorden naar vreugde?

Toch stelt David:

De bevelen van de HEER zijn eenduidig: vreugde voor het hart.

En Ps. 119 is een bijna oneindige lofzang op de wet: Hoe lief heb ik uw wet!

Joden kennen het feest: Vreugde van de wet.

Dat volgt pal op de laatste dag van het Loofhuttenfeest, dit jaar over precies een maand, 6 oktober.

Het slot van Deuteronomium over Mozes' dood wordt gelezen

en het begin van Genesis over de schepping.

In de synagoge danst men met de Tora-rollen in de hand.

Wet enz.: dat klinkt in onze oren onaantrekkelijk, hard, benauwend.

Maar het is de wet die richting geeft aan het verlorene leven!

Sluiten wij onze oren er niet voor, integendeel!

Gods wet staat niet haaks op zijn genade en vrede en heil, allerminst.

Christus droeg de vloek van de wet in onze plaats.

Geen wet zal ons verdoemen.

Gods heil zal over ons opdoemen.

Word je blij van de *preek*?

Niet altijd zoals die gehouden wordt.

Wel van de inhoud.

In de verkondiging is de kerk plek van verzoening en vergeving:
'Laat u met God verzoenen!'
Gods vrede, recht en leven worden ons verkondigd in Christus' naam.
Waar, betrouwbaar, rechtsgeldig.
Als een mens hier al niet blij van wordt, waar dan nog wél van?
Om *amen* op te zeggen: vast en zeker!
Voor u/jou!

Ons antwoord: de *belijdenis*, wat is dat anders dan één vreugdevolle lofzang op onze liefhebbende God en Vader, onze trouwe Heiland Jezus Christus, onze heiligmakende en leven gevende Geest?

Hoe feestelijk is de *doop*!
Zeker: het is een begrafenis, ondergaan in Christus' dood.
Maar met als gevolg: opstaan in zijn eeuwig leven.
In geloof ervaren wij nú al het begin van de eeuwige vreugde ervan!

Hoe heet het *avondmaal* in de Bijbel?
Eucharistie: dankzegging, naar Jezus' dankgebed bij zijn laatste pesach en eerste en laatste avondmaal.
Dankzegging waarvoor?
Hij heeft ons van de angst voor de dood bevrijd.
Zijn dood is ons leven.
Dus zijn wij blij en vieren wij feest en geven God en zijn Christus de eer, want de bruiloft van het Lam komt!

Als God ons zoveel blijdschap geeft, geven wij die blij door aan de armen e.a.
Wij *offeren* ons geld met een dankbaar hart.
God heeft lief wie blijmoedig geeft.
Ons *bidden* is naast smeken, klagen en vragen danken, loven en prijzen.
Laten we niet ondankbaar aan Gods zegeningen voorbij gaan zoals 9 van de 10 melaatsen die Jezus genezen had.
We kunnen zelfs blij zijn onder beproevingen.
Onze blijdschap is niet afhankelijk van omstandigheden, maar heeft God en Christus als bron.
Habakuk juicht en jubelt, zelfs als er niets groeit en bloeit en de stallen leeg zijn.
Jezus spoort aan:
Verheug je en juich als men jullie omwille van Mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten: je zult rijk worden beloond in de hemel.
Paulus en Silas zingen lofliederen in de gevangenis.
Jakobus en Petrus zeggen ons blij te zijn als wij worden beproefd in ons geloof.
Zulk spreken bevreedt ons, maar de waarheid ervan is en wordt bewezen.
Zouden wij dan achter moeten en kunnen blijven in vreugde?

God laat ons niet gaan vóórdát Hij ons heeft laten *zegenen*.
Want God, de HEER, is goed en mild
en voor zijn volk een zon en schild.
Eer en genade zal Hij geven.
Je gaat zowat dansend en swingend de kerk uit!

contra

Of ...

Blij naar de kerk?
De vreugde spat er bepaald niet van af.
Avondmaalsviering een vreugdemaal?
Wat een zware stemming en ernstige gezichten!
Als je daar vrolijk van moet worden...

Blij naar de kerk?
Ik moet.
Vanmorgen hadden we er weer ruzie over.
Ik mis sfeer, beleving, warmte.
Ik voel me niet langer thuis in deze kerk.
Ik ben gewoon te lui om te gaan.
Ik zoek een excuus om niet te hoeven: moe, hoofdpijn, visite, tijd voor mezelf.
's Middags is meer van hetzelfde als 's morgens.
Ik houd God en Jezus en de kerk voor gezien, en wie mist mij?
Al die aandacht voor kinderen: tellen wij, ouderen, ook nog mee?
Van dat zware orgelspel word je ook niet echt vrolijk.
Ik zit in de kerk en ik denk: morgen word ik weer gepest door hen met wie ik nu in de kerk zit.
Ik ben ernstig ziek.
Mijn huwelijk eindigt onnatuurlijk, ons gezin valt uiteen.
Ik heb geen werk meer of nog steeds geen werk.
Mijn schulden, mijn verslaving groeit met boven het hoofd.

oproep en belofte

Je hebt uitbundige vreugde en ingetogen vreugde.
Wij zijn meer van het ingetogen, beheerste soort: 'Doe maar gewoon.'
Maar ook dan kan vreugde zichtbaar zijn:
oplichtende ogen, opgetrokken mondhoeken, een maatslaande voet,
een glimlach of zelfs meer tijdens een kindmoment, bij doop en avondmaal.
Vreugde verbindt ons en verdiept onze omgang met God.
God is vreugde en geeft blijdschap, zelfs in de meest moeilijke omstandigheden.
Vraag Hem hierom.
Laat deze vreugde ons hoe langer hoe meer stempelen.

Zij is van oneindig hogere inhoud en kwaliteit dan een grap, een stuk muziek, een mooi vers of 1-0 voor Oranje.
Tel uw zegeningen en uit uw blijdschap hierover aan uw God.
Omhoog het hoofd, zwaar van zorgen.
Omhoog je slappen handen, strekken je knikkende knieën.
Als iemand blijdschap kent: dan u/jij, die van God en Christus hoort in de kerk als Redder.
Kenniss met hoofd en hart van de God van onze doop en belijdenis geeft troost:
houvast in alle situaties, goede en slechte.
Blijdschap is de grondstemming van ons als gelovigen.
Houd die vast en laat u zich die niet ontnemen door duivel of tegenslag.
Verzuur en verbitter niet, maar leef van Gods lach en geef die door.
Hoor Nehemia het zeggen tegen treurend Israël:
'Wees niet bedroefd, want de vreugde die de HEER u geeft, is uw kracht.'
Toen ging iedereen eten en drinken, met elkaar delen, ze maakten er een groot en vrolijk feest van.
Ze hadden begrepen wat hun was verteld.
Laten wij het begrijpen die God kennen in Christus door de Geest.
Een kerk zonder vreugde: het kan niet, het hoort niet, het hoeft niet.

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.
lsk.hoogendoorn@solcon.nl